

[Justitsministeren.]

er der dog ikke nogen Grund til at formene, at Statsadvokaten ikke skulde have haft den Opfattelse, han siger —, har han ønsket at faa oplyst, ikke hvilken politisk Opfattelse vedkommende Domsmand nærede, men om de var inhabile, af to Grunde, enten fordi de havde været til Stede ved det tidligere Møde i Terndrup, eller fordi de eventuelt skulde deltage i den Fests, der skulde afholdes for tiltalte efter Dommen. Ud fra denne Betragtning var der, saaledes forstaaer jeg i hvert Fald Statsadvokat Thomsen, ingen Grund til at søge oplyst andet, end om disse Domsmand var Tilhængere af L. S. Paa den anden Side har jeg taget Afstand fra denne Udspørgen, saa det har nærmest teoretisk Interesse for mig.

Jeg gør opmærksom paa, at jeg i hvert Fald ikke har tilsigtet at sige noget som helst nedsættende om Politibetjenten i Skørping eller hans Optræden i denne Sag. En Gennemlæsning af Fortrykket vil vise, at den Morskab, som Udtalelserne fremkaldte, i hvert Fald ikke er fremkaldt fra min Side ved Bemærkninger, der kan ramme Politibetjenten.

Den ærede Ordfører for Forespørgerne sagde, at det aldrig før var sket, at en Minister i den Grad har givet Oppositionen Medhold. Det er vel heller aldrig før sket, at en Opposition har rettet en Forespørgsel paa et Grundlag, der i den Grad var fælles for de to nuværende Regeringspartier som det, der er Tale om her. Det var dog umuligt for to demokratiske Partier ikke at give Tilslutning til den Betragtningssmaade, der har ligget bag ved Oppositionen.

Jeg kan ikke indrømme, at der er noget som helst berettiget i denne Sag hverken fra det ærede Medlem Hr. Elgaard eller fra det ærede Medlem Hr. Hartel i Insinuationerne over for Rigsadvokaten, endsige over for mig. Det siges, at man har søgt, lige fra Justitsministeriet og nedefter, at kaste Ansvar længere ned. Hvad er det for et Ansvar, Ministeren har haft i denne Sag og ikke har vedkendt sig? Hvis man ikke paapeger det, maa jeg bede mig fritaget for den evindelige Mistænkeliggørelse.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard sagde, at een Ting burde være Resultat af denne Forhandling: at det blev en absolut Kendsgerning for alle herhenhørende Tjenestemænd, at politiske Daabsattester ikke maa kræves. Det fremgaar af det Cirkulære, jeg læste op, at saaledes vil det blive.

Jeg har allerede svaret paa den næste

Indvending fra det ærede Medlem Hr. Elgaard, der ikke kunde forstaa, naar Justitsministeren var saa skarp imod den Art Optræden, her var udvist, hvordan da Embedsmændene kunde handle ud fra den modsatte Indstilling. Jeg ved ikke af, at Embedsmændene har handlet ud fra den modsatte Indstilling, men jeg ved, at hvis de havde gjort det, havde det i hvert Fald ikke været berettiget, og jeg henviser i saa Henseende til den Stilling, jeg altid som Minister har taget over for Embedsmændene.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard hævdede, at jeg havde den vanskelige Opgave baade at skulle tage Afstand fra og forsvare den anvendte Fremgangsmaade. Jeg har ikke noget at forsvare, jeg har gjort fuldkommen klart og tydeligt Rede for mit Syn paa denne Sag og har haft den Glæde, at det i Virkeligheden har været delt af samtlige ærede Ordførere.

Der var intet som helst i det ærede Medlem Hr. Hartels Tale, der frister mig til at komme ind paa den, ud over et direkte Spørgsmaal om, paa hvilket Tidspunkt Rigsadvokaten blev underrettet om den politiske Afhøring. Det er jeg ikke i Stand til paa staaende Fod at oplyse. Saa vidt det fremgaar af Erklæringen, maa det have været umiddelbart før, idet det fremgaar af Statsadvokat Schlegels Udtalelser, at han paa den sidste Henvendelse fra Statsadvokaten i Aalborg straks har spurgt Rigsadvokaten, som altsaa har svaret nej. Før kan jeg, efter det oplyste, ikke antage, Rigsadvokaten overhovedet har anet noget om den Sag.

Jeg ved ikke, hvorfor der skulde kastes nogen Art af Mistanke paa Karakteren af det Tjenestemandsførhør, der nu vil blive afholdt, saaledes som det ogsaa synes at fremgaa af det ærede Medlem Hr. Hartels Bemærkninger. Jeg ved ikke, om jeg kan faa nogen mere upartisk Leder af dette Førhør end en Højesteretsdommer, valgt af Højesteret selv.

Saa takker jeg det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen for hans Tilslutning til Dagsordenen.

Den ærede Ordfører for Forespørgerne (Hasle), som stillede en ny Dagsorden, udtalte, at man i den af det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard stillede Dagsorden savnede en Misbilligelse af det, der var sket. Jeg ved ikke andet, end at hele min Redegørelse var en eneste Misbilligelse af, hvad der var sket; hvor kan man saa sayne en Misbilligelse, naar man affatter en Dagsorden, der refererer til denne Redegørelse? Derfor ser jeg ikke nogen Grund til, at Tinget skulde